דברי אמת — לקוטי נביאים

חודש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה (ישעי' א' י"ג) פרשנו בעזרתו ית' בקיצור קריאת וחשיבות שאנו מחשיבין החודש ושבת הוא י"ט ג"כ. (דאנו אומרים בהם כתר ופי' הפשוט שיתגלה אלקותו בעולם ומלכותו. כמו מלך בלא כתר שלו אינו ידוע כ"א ליודעיו ולא לשאר אנשים משא"כ בכתרו ניכר שהוא המלך. ובחודש ושבת יש כח לעורר להתגלות אלקותו ומלכותו בכל משלה). וזה חודש ושבת קרא מקרא עי"ז לא אוכל און ועצרה הוא ממשלה כמו יעצור בעמי פי' להיות הממשלה להאומות שהם רק און משא"כ ישראל אפילו ריקנין מלאים מצות כ"א להיות הממשלה לה' ולעמו. וזה והי' מדי חודש בחדשו כו' יבוא כל בשר להשתחות לפני (הוא הממשלה כנ"ל ולפני הוא ממש וכן לישראל שהוא פני כי יש לנו צלם אלקים. ע"כ יש רמז על אמירת כתר בימים הנ"ל):

[פסוק זה אמר בפ' בא]ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך כו' (יחזקאל טז ו). דהנה כתיב דום לה' והתחולל לו (תהלים לז ז). פרשנו דאיתא המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו. וזה דום לה' פי' בשביל ה' כי יש שאינו משיב על חרפתו בשביל שישבחוהו שהוא עניו וסבלן. הגם שגם זה טוב יותר משישיב על חרפתו ויתקוטט אעפ"כ אין זה האמת להעביר ממנו כל פשעיו כ"א קאמר דום לה' בשביל ה' שזה הוא רצונו ית' שומעין חרפתן ואינן משיבין ונמצא שמעבירין ממנו כל פשעיו ומכ"ש עונות וחטאים ונעשה כקטן שנולד שלא טעם טעם חטא כמו שאמרו רז"ל בן שנה שאול במלכו כבן שנה שלא טעם טעם חטא. וזה והתחולל לו לשון לידה כמו חולל אילות תשמור. וזה ואעבור עליך ואראך מתבוסס' בדמיך לשון דומי' ואומר לך בדמיך חיי בעוה"ז ואומר לך בדמייך חיי לעוה"ב:

[פסוק זה אמר בליל שני של פסח]וערבה לה' מנחת יהוד' וירושלים כימי עולם וכשנים כו' (מלאכי ג ד). דהנה בפסח אוכלים מצה כי לא חמץ כי עדיין היו צריכים שימור מיצה"ר כי עדיין לא נטהרו כ"א לצורך שעה כי לא יוכלו להתמהמה ועיקר מהקרבת העומר מרומז בהתשובה. וזה הוא מהשעורים מרומז בה. וזה שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה. כי הנה מאותו שורש הוא בא פרנסה ומתקת הדינין ועתה איני זוכר כראוי ע"כ איני כותב רק ראשי דברים ושלא בדיוק כ"כ והעומר שורש תשובה ואז הוא ספירה לשון אור וזוהר שאז מתברר אדם ומיישר מדותיו ומתקן גם מעשיו. וזה שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה הוא התשובה שמשם בא שורש הפרנסה הגם שבא מלמטה מעט כי ע"כ יצחק אבינו ברך את יעקב בנו הי' בה לענין פרנסה. וע"כ בפסח על החבואה וכמו שאמרו רז"ל הביאו לפני עומר בפסח שאברך לכם התבואה כי משורש שעורים בא עושר וברכת ה' היא תעשיר. וזה מהחל חרמש בקמה הוא שורש הפרנסה. וכן נמי לשון דין על שונאי ישראל המרומזים בקש ושורשם שיש עוד קצת קדושה מרומז בקמ' משא"כ למט' נשאר רק

קש כי משם גם שורש הדין אך מותק והוא על שונאי ישראל. וזה מהחל חרמש כו' תחל לספור זה יהי' הכוונה הכוללת לחקן המדות כו' והכוונה תהי' רק קודם הספירה משא"כ בעת ספירה יראה רק להיות בדחילו ורחימו לקיים רצונו ית' שאמר ונעשה רצונו כ"א בהתחלה וזה תחל לספור. והנה בשבועות כבר נגמר ומשיגים הבינה גם חכמה כי [הם] רעים דלא מתפרשין. והנה התשובה נקרא יקודא לשון הודאה ווידוי. ובשבועות יש לרמז בירושלים יראה שלם כי [נמחק כאן תיבה אחת ונראה שהי' כתוב אפשר] להשיג מדרגה יותר חדשה מהמקור וזה וערבה לה' מנחת יהודא הוא העומר כנ"ל. וירושלים קאי על שתי הלחם והם מחמץ כי כבר התקון ואין פחד מחיצונים וזה כימי עולם קאי [על] עומר פי' יתוקן המדות אשר הוא שורש הכל כימי העולם הם המדות שנברא בהם העולם כי עולם חסד יבנה. וכשנים קדמוניות קאי על ירושלים הוא מנחת שבועות וזה כשנים קדמוניות קאי על חו"ב כמו שאמרו רז"ל אלפים שנה קדמה תורה להעולם ואהי' שעשועים יום וים וקאי על חכמה ובינה שנקרא כל א' אלף. אלף בינה וכן ואאלפך חכמה. והנה תשובה קדמה לעולם והיא מבינה כידוע והם רעים דלא מתפרשין וזה כשנים קדמוניות ודוק כי לא דקדקתי כראוי כי לא זכרתי כראוי: